

K (případnému) vlivu EET na provoz (sportovních) spolků

I. Stručně k účelu a časové realizaci zákona o EET

Jak známo, Parlament ČR schválil **zákon o (elektronické) evidenci tržeb č.112/2016 Sb.** (dále jen EET), jenž – **jako celek – nabývá účinnosti dnem 1. 12. 2016 avšak s výhradou**, že např. jeho **§ 12 (tržby vyloučené z evidence)**, tak i **§ 32 (závazné posouzení o určení evidované tržby) nabývají účinnosti už dnem 1. září 2016**, a to z toho důvodu, aby v tomto mezidobí 09-11/2016 mohl každý („podnikající“) poplatník daně z příjmů, který **má pochybnosti**, zda (jeho) tržby budou povinně podléhat EET či nikoli, **získat – na základě žádosti – závazné písemné posouzení od svého místně příslušného správce daně/finančního úřadu, které je zpoplatněno á 1.000 Kč za jednu „obecně“ definovanou tržbu**, a to podle zákona o správních poplatcích č.634/2004 Sb. (Položka 1/1/písm. „o“).

Účelem tohoto zákona má být – ve 4 postupných časových a sektorových vlnách – **u definovaných poplatníků daně z příjmů** podrobit elektronické evidenci **jejich tržby/příjmy** (za zboží a služby) v hotovosti, jakož i bezhotovostní platby činěné platební kartou (nebo i tzv. stravenkami), jakož i platby/ příjmy plynoucí z uplatnění šeku nebo směnky včetně započtení kauce nebo jistoty. **Pro tento účel jsou definovaní poplatníci daně z příjmů povinni si pořídit příslušná technická zařízení, která budou způsobitá „on-line“ tyto inkasované tržby „datově“ přenášet do „centrální státní daňové databáze“**, a to včetně práva (poplatníka) uplatnit jednorázovou „daňovou“ slevu za povinné pořízení tohoto technického zařízení.

Klíčovým jest (i pro spolky) **ust. § 6 zákona EET**, kde se definuje pro účely EET tzv. **rozhodný příjem**, kterým se rozumí u poplatníka daně z příjmů právnických osob příjem z činnosti, která je podnikáním, **s výjimkou příjmu**, který :

1. **není předmětem daně z příjmů.**
2. **je z hlediska obvykle přijímaných tržeb ojedinelý,**
3. **podléhá dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně nebo**
4. **podléhá dani ze samostatného základu daně.**

Vhodné je také zmínit, že EET neplní funkci „daňového přiznání“, a to ani k dani z příjmů podle zákona č. 586/1992 Sb., tak ani k dani z přidané hodnoty podle zákona č.235/2004 Sb. (**a tedy ani nijak nenahrazuje např. režim tzv. kontrolní hlášení DPH u plátců DPH**),

ale vytváří informační „před-polí“ správcům daně pro jejich (i preventivní) postupy a činnost i podle Daňového řádu č.280/2009 Sb.

První vlna/fáze EET dopadá již od 1.12.2016 na definované poplatníky daně z příjmů působící v sektoru „ubytovací a stravovací služby„ (což jsou např. i kempy a tábořiště, stánky s prodejem občerstvení, samozřejmě ubytovny, chaty otevřené i pro veřejnost etc.), **kteřé – jak známo - také některé sportovní spolky (doplňkově) provozují** i k „servisní“ podpoře svého hlavního poslání/účelu = **obecně = „organizace sportu“**.

Další vlny či fáze EET (kde ale spolky už asi budou figurovat jen „sporadicky“, a když už, tak asi v „sektoru maloobchodu“), **mají být „reálně=elektronicky“ spuštěny takto:**

druhá fáze = od 1. 3. 2017 = pro celý sektor „malo-“ a „velko-“ obchodu

třetí fáze = od 1. 3. 2018 = sektor dopravy, zemědělství a svobodných povolání

čtvrtá fáze = od 1. 6. 2018 = sektor vybraných řemesel a výrobních činností

II. Hlavní a vedlejší (hospodářská) činnost spolku v expozici VPP

Nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb. s účinností od 1. 1. 2014 definuje v obecnosti jak hlavní činnost/účel spolku, tak i jeho oprávnění vyvíjet tzv. vedlejší hospodářskou činnost (ve dvou režimech), a to v „klíčovém“ ustanovení **§ 217**, jehož znění – z opatrnosti – zveřejňujeme níže:

§ 217 NOZ

(1) **Hlavní činností spolku** může být jen uspokojování a ochrana těch zájmů, k jejichž naplňování je spolek založen. **Podnikání nebo jiná výdělečná činnost hlavní činností spolku být nemůže.**

(2) **Vedle hlavní činnosti může spolek vyvíjet též vedlejší hospodářskou činnost spočívající v podnikání nebo jiné výdělečné činnosti**, je-li její účel v podpoře hlavní činnosti nebo v hospodárném využití spolkového majetku.

(3) **Zisk z činnosti spolku lze použít pouze pro spolkovou činnost včetně správy spolku.**

Od stejného data (1. 1. 2014) jsou, v rámci zákona o dani z příjmů č. 586/1992 Sb., i spolky nově determinovány v kategorii tzv. „veřejně prospěšného poplatníka“ (VPP) ve znění jeho §§ 17a/ až 18a/, a to dále pak i s určením, které jeho příjmy jsou (obecně) vždy předmětem daně z příjmů, resp. které z nich jsou od daně osvobozeny, a to pro účely tvorby základu daně z příjmu, včetně práva na uplatnění tzv. „mezi-odečtu/odpočtu“ z tvořeného základu daně z příjmu.

Ani jeden z těchto (dvou) zákonů nezmiňuje adjektivum „drobné“, natož „jeho definici“, a to v souvislosti „s podnikatelskou činností“ veřejně prospěšného poplatníka = tedy i spolku.

III. Tržby vyloučené z evidence, resp. závazné posouzení

Nicméně zákon o (elektronické) evidenci tržeb č.112/2016 Sb. (EET), ve svém § 12 – pod názvem „tržby vyloučené z evidence tržeb“ – odst. 3, pís h/ deklaruje, že: „evidovanou tržbou nejsou také tržby z „DROBNÉ“ vedlejší podnikatelské činnosti veřejně prospěšných poplatníků,, , když ona „drobnost“ není zákonem nijak „blíže definována“, a to ani odkazem.

Závěrečný odst. 4 v § 12 zákona EET pak zní: “Evidovanou tržbou nejsou také tržby, jejichž evidování běžným způsobem by znemožnilo nebo zásadně ztížilo plynulý a hospodárný výkon činnosti, ze které tato tržba plyne, pokud tuto překážku nelze odstranit evidováním tržeb ve zjednodušeném režimu. Tyto tržby stanoví nařízením vláda“ (dosud se tak nestalo!).

Důvodová zpráva (jako součást „odůvodnění“ návrhu zákona o EET), která ale nemá sílu zákona nebo soudního výkladu, ostatně ani „závazného posouzení“ ze strany správce daně, sděluje = k detailu § 12, odst. 3, pís h/, zřejmě nikoli zcela uspokojivou či „plně“ srozumitelnou = orientaci, a také podpůrně k blanketnímu odst. 4 v § 12 (který bude teprve „legislativně řešen“ v kompetenci vlády ČR = jejím „nařízením“), a to takto (i pokud jde o spolky):

Odstavec 3 stanoví výčet tržeb, které jsou z evidence tržeb vyňaty, když důvodem vynětí jsou tedy okolnosti spočívající v samotném uskutečnění tržby, zejména povaha poskytovaných služeb, z nichž jsou tyto tržby získány.

Písmeno h) pak stanovuje, že drobná doplňková činnost

veřejně prospěšných poplatníků je také vyňata z evidence tržeb. Účelem tohoto ustanovení je předejít situaci, kdy by veřejně prospěšný poplatník byl nucen pořizovat si hardwarové vybavení právě z takových banálních důvodů. Důvodem je v případě nezanedbatelné skupiny poplatníků také existence účelové vázanosti využití takto vytvořeného zisku zákonem, kdy tento zisk získaný vedlejší (podnikatelskou) činností musí být u vybraných poplatníků využit k podpoře hlavní (nepodnikatelské) činnosti a s ohledem na kontrolní mechanismy uplatněné ve vztahu k naplňování tohoto kritéria je možné považovat uplatnění režimu evidence za nadbytečné ... (...). Naplnění kritéria „drobné podnikatelské činnosti“ je u poplatníka nutné posuzovat vždy s přihlédnutím k okolnostem konkrétního případu, kdy je nezbytné vycházet z agregovaných údajů o vedlejší podnikatelské činnosti za všechny druhy (vedlejší) podnikatelské činnosti vykonávané poplatníkem (tj. v případě, že poplatník agreguje zisk z podnikání ve více odvětvích, je rozhodujícím ukazatelem souhrnný údaj za tyto vedlejší podnikatelské činnosti), příčemž rozhodujícím ukazatelem pro určení, zda podnikatelská činnost dosahuje drobné míry, je nejen celkový zisk z vedlejší podnikatelské činnosti porovnaný k objemu ostatních příjmů vzniklých poplatníkovi z jiných zdrojů (např. dary, dotace), ale také míra, v jaké poplatník podnikáním získané prostředky vkládá do své hlavní činnosti (a kdy lze být v případě financování hlavní činnosti ziskem z činnosti vedlejší při posuzování kritéria „drobnosti“ s ohledem na nejasnější hranici mezi oběma činnostmi a nižší podíl „skutečné“ vedlejší podnikatelské činnosti vykonávané čistě za účelem zisku, nikoliv pokrývání nákladů hlavní činnosti úměrně tolerantnější).

Ve vztahu k vymezení vedlejší (podnikatelské) činnosti je však nutné poznamenat, že vybrané činnosti (?? zde je patrně klíčová „nejasnost“ důvodové zprávy, která dále „eskaluje“ – poznámka autora) není možné u veřejně prospěšných poplatníků považovat za podnikatelskou činnost obecně a při přijetí tržeb v rámci těchto činností tak není nutné rozhodovat, zda plynou z drobné činnosti, nebo nikoliv, neboť tržby z této činnosti nejsou tržbami z podnikání a nepodléhají evidenci tržeb v plné šíři, příkladem může být zejména pořádání společenských a reprezentačních akcí ve formě plesů, tanečních zábav a společných setkání, které mohou být spojeny s uskutečněním plateb např. v souvislosti s prodejem vstupenek a občerstvení a které není nutné evidovat již z povahy nepodnikatelské činnosti, ze které pocházejí.

Odstavec 4 obsahuje **materiální kritérium vymežující tržby, které mají být z režimu evidence vyňaty. Tržbou, která má být z režimu evidence vyňata, je tržba, u níž by aplikace běžného způsobu evidence ovlivnila vykonávanou podnikatelskou činnost do té míry, kdy její výkon by byl znemožněn, nebo zásadně ztížen. S ohledem na skutečnost, že kritériem je znemožnění, nebo zásadní ztížení stavu, při kterém dochází k výkonu plynulého a hospodárného evidování tržeb, postačí, pokud je uvedené znemožnění nebo ztížení způsobeno samostatným projevem na straně "hospodárnosti" (např. kdy s ohledem na již existující dostatečnou veřejnoprávní regulaci je možné uvalení dalších povinností plynoucích ze zákona EET vedoucí ke stejnému cíli považovat za nevhodné a významným způsobem ztěžující, kdy je nutné přihlížet k hospodárnosti na straně poplatníka i správce daně, nebo z jiných důvodů plynoucích z požadavku hospodárnosti ve vztahu k poplatníkovi nebo správci daně) nebo "plynulosti" této činnosti (např. v případech, kdy při jakémkoliv nastavení mezní doby odezvy dochází k narušování plynulého provozování činnosti poplatníka). Za dostatečný důvod k uplatnění vyloučení z evidence tak postačí potenciální zásah běžného režimu evidence projevující se v jednom z obou ukazatelů bezproblémového výkonu činnosti ("plynulosti" nebo "hospodárnosti") - mezi naplněním poklesu těchto ukazatelů platí vztah **alternace**. Míru zásahu je přitom nutné poměřovat ke konkrétním podmínkám vykonávané činnosti. Tak zůstává myslitelný např. zásah do plynulosti činnosti, jejíž plynulost v daném případě je snížena jinými konkrétními okolnostmi případu (výkonu činnosti). Zároveň je nutné naplnit podmínku subsidiarity, tedy, že zásah do hospodárnosti nebo plynulosti evidence nelze odstranit evidováním tržeb ve zjednodušeném režimu (!!!).**

Ustanovení odst. 4 § 12 zároveň obsahuje **zmocnění vlády stanovit formou nařízení vymezení konkrétních tržeb** naplňujících uvedené materiální kritérium tržby, která má být z režimu evidence vyňata. **Vymezením tržeb v nařízení vlády je dáno najisto, které tržby jsou pod uvedenou definici zahrnuty(!!!).**

Účelem obsahu tohoto zmocňovacího ustanovení je ochránit poplatníky před možnými tvrdostmi. V době přípravy zákona nebylo možné uzavřít výčet budoucích způsobů podnikání a obchodních modelů, které mohou být nekompatibilní s požadavky stanovenými evidencí tržeb. Není proto záměrem, aby se evidence tržeb ze zásady uplatňovala na situace, ve kterých by její uplatňování mělo za následek faktickou likvidaci obchodních modelů. Uvedená konstrukce je tak volena především z důvodů reakční rychlosti, při jejímž

zajištění může výkonná moc reagovat na vývoj okolností téměř okamžitě a daný obchodní model vyjmout z režimu evidence tržeb“.

IV. K zjišťovacímu postupu spolku, zda jeho některé tržby (ne)podléhají EET

I tak – z toho všeho (i nejasného) – je plně seznatelné, že „zákonodárce“ dal „zřetelně“ najevo (v textu zákona) = **co nejvíce „ušetřit“ kategorii „veřejně prospěšných poplatníků“** (tedy i spolky) **z vlivu zákona o EET**, a (patrně) také si byl vědom, že tak (i pro věcnou rozsáhlost a různorodost jejich příjmů) **nemusel či nemohl učinit zcela „komfortním“ způsobem. PROTO také „předřadil“ účinnost jak § 12** (tržby vyloučené z evidence), **tak § 32** (závazné posouzení) **na dobu už od 1. 9. 2016** (oproti účinnosti zákona jako celku od 1. 12. 2016), **aby každý poplatník daně z příjmů** (tedy i spolek) **mohl – s časovým předstihem - buď na své výlučné úrovni, anebo také za** (placené) **asistence správce daně „bezpečně zjistit“**, které jeho příjmy = tržby, budou či nikoli podléhat (elektronické) evidenci tržeb od 1. 12. 2016 (a následně).

V tomto kontextu bude muset **primárně** i (každý) **spolek** podle svých stanov, patrně **na své „statutární“ úrovni**, a na základě vlastního odborného posouzení **určit**, zda či nikoli jeho = věcně/druhově konkrétní = příjem/tržba (plynoucí z jeho přesně definované vykonávané činnosti) bude pod vlivem zákona EET .

Nebude-li o tom (právní či daňová) **jistota**, pak **sekundárně spolku nezbyde, než hned po 1. 9. 2016 požádat svého správce daně o jeho závazné posouzení podle § 32 zákona o EET** (v expozici § 12, odst. 3, písm. h/, event. i odst. 4 téhož zákona), jehož přesné znění z opatrnosti uvádíme následovně:

§ 32 zákona o EET **Závazné posouzení o určení evidované tržby**

(1) **Správce daně vydá na žádost poplatníka rozhodnutí o závazném posouzení o určení evidované tržby.**

(2) **Předmětem závazného posouzení je určení, zda je platba evidovanou tržbou nebo zda platba může být evidována ve zjednodušeném režimu.**

(3) **V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení poplatník uvede :**

a) popis platby, která má podléhat posouzení, a

b) návrh (!!!) výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

Z uvedeného jest zřejmé, že spolek musí **NEJEN** vyčerpávajícím způsobem ve své Žádosti „**presentovat**“ (formálně, věcně, časově, drobností či ojedinělostí etc.) svůj „**výlučný příjem/tržbu**“, o němž má pochybnost ohledně vlivu zákona EET, **ALE TAKÉ** navrhnout „**výrok rozhodnutí**“ o závazném posouzení, jinak by mohl správce daně „**takovou žádost o závazné posouzení**“ odmítnout (!!!).

V. Rámcové (obecné) vymezení obvyklých příjmů (sportovního) spolku

I když zákon o EET sice dává zřetelně najevo, že jeho záměrem je podrobit „evidenci tržeb“ pravidelné či jinak se opakující (hotovostní a jejich mutace) příjmy plynoucí ze soustavné podnikatelské činnosti (takříkajíc buď v každém dni opakovaně, anebo každý den nebo týden = prostě soustavně), tedy – primárně - za účelem dosažení zisku, **a také** (ale nikoli plně srozumitelně) **záměr ušetřit** kategorii „veřejně prospěšných poplatníků – tedy **i spolků**“, resp. **jejich příjmy/tržby**, pokud by plynuly i z úrovně „jejich drobného podnikání“, když k tomu v textu zákona není snesena „žádná definice“, ani blanketně, **tak jest žádoucí – v kontextu jiných platných zákonů a dosavadní „správné“ judikatury z oblasti „daňového práva“ = alespoň v obecnosti rekapitulovat spektrum jak základních či jinak obvyklých příjmů (sportovního) spolku, tak příjmů z jeho vedlejší hospodářské činnosti, a to za účelem „předběžné determinace“ jejich „možného vyloučení nebo povinného podrobení vlivu zákona o EET, když „in fine“ tak musí učinit (každý) spolek „individuálně“ na své úrovni, a to podle jím „konkrétně“ realizovaných činností a příjmů!**

Činíme tak i s výhradou toho, že ač je to očekáváno i ze znění zákona, vláda ČR dosud nevydala svoje „vládní nařízení“ také k bližší interpretaci některých detailů zákona o EET, a zrovna tak z důvodu, že **MF ČR již avizovalo, že v dohledné době vydá také svůj „Metodický pokyn“**, který je sice (primárně) závazný pro správce daně, když i pro daňové poplatníky je – samozřejmě – vítaným zdrojem „úředních informací“, **když oba tyto dokumenty mohou přinést „jiné interpretace o (ne)vlivu zákona o EET“.**

A.

Základní expozice spolku jako (možného) poplatníka daně z příjmu

Na pozadí zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů si nejprve připomeňme, že jeho § 17, odst. 1, písm. a/ determinuje každou (soukromou) právnickou osobu (tedy i spolek), jako poplatníka daně z příjmu (buť reálně této dani, ani daňovému priznání, za dalších podmínek zákona = nemusí být podroben), když **podle § 18, odst.1 = předmětem daně jsou příjmy z veškeré činnosti a z nakládání s veškerým majetkem, není-li zákonem stanoveno jinak.**

Cit. zákon ve svém § 17a/, který se vztahuje i na spolky, pak uvádí, že **veřejně prospěšným poplatníkem je poplatník, který v souladu se svým zakladatelským právním jednáním, statutem, stanovami, zákonem nebo rozhodnutím orgánu veřejné moci jako svou hlavní činnost vykonává činnost, která není podnikáním.**

Ve speciálním § 18a/ cit.zákona je pak diktováno k předmětu daně veřejně prospěšného poplatníka následovně (doslovné znění):

§ 18a

Zvláštní ustanovení o předmětu daně veřejně prospěšných poplatníků

(1) U veřejně prospěšného poplatníka **NEJSOU** předmětem daně

- a) příjmy z nepodnikatelské činnosti za podmínky, že výdaje (náklady) vynaložené podle tohoto zákona v souvislosti s prováděním této činnosti jsou vyšší (**viz dále = odst. 3 = detailní upřesnění !!!**),
- b) dotace, příspěvek, podpora nebo jiná obdobná plnění z veřejných rozpočtů,

(2) U veřejně prospěšného poplatníka **JE** předmětem daně **VŽDY PŘÍJEM:**

- a) z reklamy,
- b) z členského příspěvku,
(poznámka = v případě „dobrovolných“ spolků je osvobozen dle znění § 19/1/a/bod 2)
- c) v podobě úroku,
- d) z nájemného s výjimkou nájmu státního majetku.

(3) U veřejně prospěšného poplatníka se splnění podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a) **posuzuje za celé zdaňovací období**

podle jednotlivých druhů činností. Pokud jednotlivá činnost v rámci téhož druhu činnosti je prováděna jak za ceny, kdy dosažené příjmy jsou nižší nebo rovny než související výdaje (náklady) vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení, tak za ceny, kdy dosažené příjmy jsou vyšší než související výdaje (náklady) vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení, jsou předmětem daně příjmy z těch jednotlivých činností, které jsou vykonávány za ceny, kdy příjmy převyšují související výdaje.

(4) **Veřejně prospěšný poplatník je povinen vést účetnictví tak, aby nejpozději ke dni účetní závěrky byly vedeny odděleně příjmy, které jsou předmětem daně, od příjmů, které předmětem daně nejsou, nebo předmětem daně jsou, ale jsou od daně osvobozeny. Obdobně to platí i pro vedení výdajů (nákladů).**

B.

Obecná determinace příjmů z hlavní činnosti sportovních spolků (TJ/SK a svazy)

V relaci zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů a při dodržení parametrů občanského zákona č.89/2012 Sb., a také za podmínek zákona o podpoře sportu č.115/2001 Sb., lze u sportovních spolků (TJ/SK a svazy) považovat za „typické“ příjmy z jejich „hlavní činnosti“ (je-li v jejich stanovách náležitě definována) zejména následující příjmy (bez ohledu, zda jsou inkasovány spolkem hotovostně/přes pokladnu či bezhotovostním převodem na jeho účet):

- a) členské/oddílové příspěvky stanovené a vybírané podle stanov spolku,
- b) startovné/sportovní licence stanovené podle stanov, resp. Soutěžních řádů etc.,
- c) pokuty za porušení stanov spolku nebo závazných sportovních pravidel,
- d) „výchovné“ za sportovní přestup (podle regulačních svazových pravidel),
- e) vstupné na veřejně pořádané sportovní akce, sportovní utkání nebo turnaje,
- f) dary = v terminologii § 19b/ DZP = „**bezúplatné příjmy**“ = od fyzických nebo právnických osob k podpoře hlavní činnosti spolku,
- g) dotace, příspěvky nebo jiné formy podpory plynoucí z veřejných rozpočtů.

Tyto příjmy sportovního spolku (byť některé z nich „fakticky“ vykazují

znak „výdělečnosti“) **nejsou „primárně“ podrobeny dani z příjmů, pokud tyto příjmy budou nižší než výdaje na hlavní činnost spolku.** Za „klasické“ výdaje **na „hlavní činnost spolku“** lze označit zejména např. výdaje na provoz, režii a mzdy související s obsluhou sídla spolku a jeho orgánů, dále na provoz vlastního TVZ nebo na nájem cizích TVZ, na pořízení sportovní výzbroje a výstroje, na nábor, tréninky, soustředění a účast ve sportovní soutěži, včetně dopravy nebo ubytování a stravování, pokud tak schválil příslušný orgán spolku.

Pokud by dosažené výdaje na hlavní činnost spolku byly nižší než příjmy z hlavní činnosti, tak tento „převis=aktivní rozdíl“ je povinen spolek zahrnout do (ročního) základu daně z příjmu (byť by i vlivem tzv. odpočtu nevznikla spolku povinnost reálně platit daň z příjmu).

At' tak či tak lze uzavřít, že příjmy plynoucí z hlavní činnosti spolku NEJSOU stavem (formálně = podle zákona) podnikání, a proto tyto příjmy NEJSOU ani podle zákona č.112/2016 Sb. určeny k tzv. evidenci tržeb!!!

C.

Příjmy z vedlejší hospodářské činnosti (sportovního) spolku

Hned v úvodu je žádoucí zdůraznit, že **příjmy z vedlejší hospodářské činnosti** (každého) spolku – **od samého počátku** – **vstupují** do jeho (ročního) **základu daně z příjmu**. To se týká **vždy příjmů z reklamy nebo z pronájmů** vlastního majetku (i když tyto činnosti nevyžadují živnostenské oprávnění).

NOZ ve svém § 217 determinuje „vedlejší hospodářskou činnost“ spolku do dvou „eventualit“, a to jako „podnikání“, které může spolek legálně, tedy pravidelně či jinak soustavně, na svůj účet a odpovědnost, provozovat na základě příslušného „konkrétního“ živnostenského oprávnění nebo jiného státního souhlasu podle zvláštního zákona, kdy spolek se = „v detailu tohoto podnikání“ = dostává do **role „podnikatele“ ve smyslu § 420 NOZ (bez jakékoliv výjimky).**

Druhou eventualitou „vedlejší hospodářské činnosti spolku“ dle § 217 NOZ je (jeho) „jiná výdělečná činnost“, která ale nemá „doposud“ jednotný výklad (ani na úrovni soudní judikatury), byť **převažující odborné komentáře tuto „jinou výdělečnou činnost“ (spolku) vymezují jako nahodilou nebo ojedinělou (tedy **nikoli „pravidelnou či soustavnou“**) a v čase omezenou, kdy ani není potřebné – za těchto marginálních okolností – aby takovou činnost musel spolek vykonávat na**

základě např. živnostenského oprávnění, byť příjmy plynoucí z „jiné výdělečné činnosti spolku“ – samozřejmě – vstupují do jeho (ročního) základu daně z příjmů.

Nicméně v kontextu zákona o EET může být obtížné určit, **tam, kde příjmy spolku splňují „obecný“ znak „tržby“**, které příjmy z vedlejší hospodářské činnosti spolku – tedy z podnikání a z jiné výdělečné činnosti, **budou či nebudou „povinně podrobeny elektronické evidenci tržeb“**, neboť u každého spolku TO bude zcela zřejmě individuální i vazbou na vzájemný poměr příjmů z hlavní činnosti a příjmů z vedlejší hospodářské činnosti .

Orientačním „vstupním“ ukazatelem, zda příjmy/tržby spolku z jeho „vedlejší hospodářské činnosti“ = **mají „potencialitu“ k jejich „povinné evidenci“ = bude „smluvní“ stav**, kde partnerem spolku jsou či budou (jeho) „KLIENTI-ZÁKAZNÍCI-SPOTŘEBITELÉ“, aniž by toto „kritérium“ se – bez dalšího - samo o sobě stalo či mohlo být plně rozhodující či jinak „konečné“!

Vlivným kritériem už asi bude stav, kdy „příjmy/tržby“ spolku jsou spolkem „inkasovány“ z jeho **pravidelné či jinak soustavné vedlejší hospodářské činnosti**, provozované na principu „podnikání-živnosti“, **byť ani toto „kritérium“ ještě nemusí vést k závěru o jejich „povinné“ evidenci**, pokud tyto příjmy budou **splňovat znak „příjmů z drobného podnikání“**, resp. výhradu spočívající v zákonem chráněné „plynulosti a hospodárnosti jejich inkasa“ (viz § 12, odst.3, písm. h/ a odst. 4 zákona o EET).

Z hlediska běžného provozu sportovních spolků, tedy tělovýchovných jednot, sportovních klubů a sportovních svazů, lze vymezit **nejméně DVĚ jejich „problémové“ (provozní) oblasti** (kde jsou inkasovány příjmy/tržby), **kteřé musí být u každého spolku**, buď jím samotným, nebo i za asistence správce daně, **individuálně „posouzeny“ = pro účely zjištění, zda zde bude či nikoli „povinná evidence tržeb“**.

1. Tam, kde sportovní spolek „část svého hlavního poslání“ provozuje „podnikatelsky“ – „pro zákaznickou veřejnost“ = **na základě živnostenských oprávnění**, jako např. „**Poskytování sportovních služeb**“ (placené sportovní kurzy, průvodcovská/horská činnost etc.), nebo „**Provozování TVZ**“ (např. placené „krátkodobé užívání“ kurtu pro aktivní sport), **tak jde zcela zřejmě již o „vedlejší**

hospodářskou činnost spolku“, a to na úrovni

(pravidelného/soustavného) **podnikání**. To se samozřejmě týká např. „živnostenského“ provozování bazénu, koupaliště, kluziště, resp. lyžařského vleku, jsou-li (anonymní) veřejnosti přístupné za „cenu“, zrovna tak „placeného půjčování“ sportovní výstroje a výzbroje, byť jde „vesměs“ o sezonní (nicméně soustavné) „podnikání spolku“.

2. **Stravovací nebo ubytovací služby** (popř. obojí) lze legálně spolkem provozovat jen na základě živnostenských oprávnění „**hostinská činnost**“, resp. „**ubytování**“ - **nejde-li o** případ zcela uzavřeného klubového provozu JEN pro členy, resp. o případ „jednorázového/ojedinělého“ ubytování nebo stravování, **kde i tak musí být plně dodržena např. hygienická pravidla, která plynou např. ze zákona o ochraně veřejného zdraví.**

Pokud vláda ČR ve svém „vládním nařízení“ nebo MF ČR ve svém „Metodickém pokynu“ nepřinesou „bližší determinaci“ i v těchto oblastech, tak z důvodu „právní a daňové jistoty“ bude muset každý „dotčený“ spolek požádat svého správce daně o „jeho závazné posouzení“, zda či nikoli jeho tržby z těchto činností jsou vyloučeny z povinné (elektronické) evidence podle zákona o EET, v korelaci toho, zda je zde ještě stav např. „drobného“ podnikání nebo převažující veřejný zájem na „plynulosti a hospodárnosti“ konkrétní činnosti (spolku), která je svázána s existencí „tržby“.

VI. **Stručná orientační rekapitulace k možnému vlivu EET na spolky**

S výhradou, že dosud nebylo vydáno „prováděcí“ vládní nařízení k zákonu o EET, ani dosud nebyl zveřejněn „Metodický pokyn MF ČR“, pro účely „sjednocení daňové praxe správců daně“ v záležitosti evidence tržeb, tak na základě jen textu zákona č.112/2016 Sb., lze rekapitulovat ve stručnosti takto:

A) Záměrem zákonodárce **nebylo a není „celoplošně“ zatížit** kategorii veřejně prospěšných poplatků (tedy i spolků), resp. jejich případné „hotovostní“ tržby „povinnou elektronickou evidencí“ – jak to vyplývá ze znění § 12, odst. 3, písm. h/ a odst. 4 zákona č.112/2016 Sb.

B) Z textu zákona o EET (aniž by zde byla nutnost obstarat si tzv. „závazné“ posouzení dle § 32 EET) **relativně bezpečně plyne, že**

zákon o EET nepodrobuje na straně spolků:

1. jeho příjmy plynoucí z jeho hlavní činnosti, i pokud by tyto příjmy vykazovaly znak „tržby“, samozřejmě pokud je ve stanovách spolku, uložených ve Sbírce listin v soudním spolkovém rejstříku, „dostatečně identifikována“ jeho hlavní činnost (tedy i odlišitelně a nezaměnitelně od jeho případné tzv. vedlejší hospodářské činnosti), která NENÍ podnikáním,

2. jeho příjmy inkasované výlučně „bezhovotostně-převodem na účet“, zpravidla na základě smlouvy (pronájem, reklama) s jinými korporacemi, která je (v rozsahu sjednaného plnění) finalizována zpravidla fakturou nebo obdobným platebním dokumentem.

C) Příjmy spolku z jeho vedlejší hospodářské činnosti, ať z podnikání nebo z jiné výtěžné činnosti (pokud jsou předvídaný zněním stanov spolku), pokud také splňují „znak tržby“, NEMUSÍ být povinně podrobeny evidenci tržeb, pokud tyto příjmy splní „zákonný znak“, a to:

1. buď jako příjmy plynoucí z úrovně ještě „drobného podnikání“ spolku,

2. nebo příjmy (z vedlejší hospodářské činnosti) spolku, jejichž evidování jako tržby „běžným způsobem“ by znemožnilo nebo zásadně ztížilo plynulý a hospodárný výkon činnosti (spolku), ze které tato tržba plyne.

D) Bohužel zákon o EET nepřináší žádnou spolehlivou definici jak ohledně „drobného podnikání“, tak ohledně „chráněného znaku = plynulosti, resp. hospodárnosti“, jako faktorů vylučujících povinnou evidenci tržeb spolku, takže ani nelze učinit „na soukromé úrovni“ bezpečný či dokonce nějak „univerzální“ závěr pro všechny spolky.

Neučiní-li tak ani avizované vládní nařízení, resp. Metodický pokyn MF ČR, pak bude na každém spolku, aby ve svém „individuálním“ zájmu požádal svého správce o tzv. závazné posouzení ve smyslu § 32 zákona EET, k jeho obecně definované činnosti, jejíž součástí jest inkaso tržby.

Z hlediska „provozní praxe“ sportovních spolků lze očekávat, že největší obtíže mohou nastat při definování drobného podnikání, resp. chráněného zájmu plynulosti a hospodárnosti vykonávané

činnosti, a to ve vztahu k případným příjmům/tržbám spolku plynoucích:

1. **při poskytování ubytovacích a stravovacích služeb**, at' pravidelně, anebo jednorázově či jinak ojediněle, nicméně i pro veřejnost, v rámci spolkových ubytoven, turistických chat či hostinského provozu, ale také v případě pořádání zimních nebo letních dětských táborů, které jsou „za cenu“ otevřeny i pro „nečleny spolku“,
2. **při poskytování placených sportovních služeb spolkem**, tedy jen komerčně/klientsky, kde zákazník spolku nemusí být členem spolku,

leda budou (ty obtíže) **výkladově nebo definičně překonány** v „prováděcím“ vládním nařízení k zákonu o EET, anebo v „Metodickém pokynu MF ČR“, pro účely „sjednocení daňové praxe správců daně“ v záležitosti evidence tržeb podle zákona č.112/2016 Sb.

V Praze, 30. 6. 2016 – JUDr. Alexander Vachta♣